

Čís. 8014.

Lhostejno, zda ten, proti komu směřuje zákrok podle čl. 26, druhý odstavec, obch. zák., jest kupcem plného práva.

(Rozh. ze dne 3. května 1928, R I 327/28.)

Rejstříkový soud prohlásil se nepřislušným jednati a rozhodovati o oznámení Františka P-a proti Louisu G-ovi pro nedovolené užívání firmy. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by, proveda případné další řízení, rozhodl o návrhu. **Důvody:** Podle spisů krajského soudu v Litoměřicích jest v obchodním rejstříku téhož soudu zapsána firma »Louis G. a Co.« se sídlem v T. a majitelem Františkem P-em, prokuristou Gustavem P-em, při kteréž firmě podle spisů není až dosud vymazána prokura Františka P-a. František P. jakožto majitel této firmy v oznámení ze dne 1. července 1927 zejména uplatňuje, že Louis G. v T. používá firmy »Louis G. a Co.« a vzbuzuje tím zdání, jako by jeho firma měla sídlo v T., kdežto majitelem firmy »Louis G. a Co.« v T. jest podle obchodního rejstříku oznamovatel, a domáhá se proto zákazu používání firmy »Louis G. a Co.« Louisem G-em. Domáhá se tedy František P. očividně zakročení podle čl. 26 druhý odstavec obch. zák. Tomuto ustanovení odpovídá též ustanovení § 13 uvoz. zák. k obch. zák. o povinnosti tam uvedených úřadů a zejména též živnostenských úřadů k oznámení u obchodního soudu při používání nepřislušné firmy podle čl. 26 obch. zák. Názor soudu první stolice, že prý jest rozhodno, zda ten, proti komu se činí oznámení podle čl. 26 obch. zák. jest kupcem plného práva čili nic a že jen v onom případě lze použití předpisů obchodního zákona, není odůvodněný, vždyť v čl. 26 druhý odstavec obch. zák. zákon výslovně, bez obmezení na př. na kupce plného práva, nařizuje zakročení z úřední povinnosti proti těm, kdo používají jím nepřislušející firmy. Jest tedy v nynějším případě soud obchodní povolán o oznámení Františka P-a jednati a o něm rozhodnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, s poukazem ke správným důvodům napadeného usnesení, které nebyly vývody dovolací stížnosti vyvráceny. (Srov. Staub-Pisko při čl. 10 § 7 a Adler-Clemens čís. 1138.)

Čís. 8015.

Vedení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva pokud se týče poznámkou vykonatelnosti vymáhané pohledávky vložené na nemovitosti obtěžené fideikomisární substitucí, není substituční obtížení na závadu a nevylučuje je, nýbrž má jen za následek, že vnucené zřízení zástavního práva pokud se týče poznámka vykonatelnosti pohledávky může býti povolena jen s obmezením, že se vklad nebo poznámka děje

bez újmy substitučních práv. Povolení exekuce s tímto obmezením nevadí, že exekuce byla navržena bez oné obmezující doložky. Třebas původní zástavní právo bylo vloženo s onou doložkou, není doložka ta zbytečná při povolení poznámky vykonatelnosti pohledávky.

(Rozh. ze dne 3. května 1928, R I 334/28.)

Soud první stolice zamítl návrh, by byla povolena exekuce vnuceným zřízením zástavního práva a za tím účelem poznamenáním vykonatelnosti při pohledávce Spořitelního a záložního spolku 49.784 Kč zjištěné na polovici usedlosti připsané Vojtěchu S-ovi a vkladem zástavního práva za vykonatelnou pohledávku téhož spolku 573 Kč. Důvod y: Usnesením ze dne 8. května 1926, č. d. 459/26 povolen byl v pozemkové knize na polovici připsanou Vojtěchu S-ovi vklad zástavního práva za pohledávání Spořitelního a záložního spolku 49.784 Kč s přísl. a to, ač nemovitost je stížena fideikomisární substitucí ve prospěch nezl. Anastazie a Marie Š-ových, bez doložky: »bez újmy substitučních práv«. Proti tomuto usnesení podal opatrovník k činu nezl. Anastazie a Marie Š-ových stížnost, které bylo usnesením rekursního soudu ze dne 13. ledna 1928 vyhověno a vklad povolen jen s doložkou »bez újmy práv fideikomisární substituce nezl. Anastazie a Marie Š-ových«. Jest proto exekuce na tuto nemovitost nepřipustnou. Rekursní soud povolil exekuci vnuceným zřízením zástavního práva a za tím účelem poznámku vykonatelnosti ku vydobytí 49.784 Kč, jinak rekursu nevyhověl. Důvod y: Stěžovatel jest toho názoru, že první soud, když nemohl povolit exekuci vnuceným vkladem zástavního práva a za tím účelem poznámku vykonatelnosti při pohledávce Spořitelního a záložního spolku zjištěné na polovici usedlosti připsané Vojtěchu Š-ovi, poněvadž je na této polovici usedlosti poznamenána fideikomisární substituce pro nezl. Anastazii a Marii Š-ovou, že neměl exekuční návrh zamítnouti, nýbrž že měl povolit exekuci s dodatkem, bez újmy fideikomisární substituce nezl. Anastazie Š-ové a nezl. Marie Š-ové. Tomuto názoru vymáhajícího věřitele nelze v plném rozsahu přisvědčiti. Pro povolení exekuce vnuceným zřízením práva zástavního na nemovitosti ve veřejné knize zapsané a pro její výkon platí podle druhého odstavce § 88 ex. ř. ustanovení obecního zákona knihovního ze dne 25. července 1871, čís. 95 ř. zák. s obměnami uvedenými pod čís. 1 a 2 tohoto paragrafu a platí tudíž i ustanovení § 96 knih. zák., že soud nesmí povolit více aniž co jiného, než strana žádala. Žádal-li vymáhající věřitel za vnucený vklad práva zástavního pro svou další vykonatelnou pohledávku 573 Kč 40 h s přísl. bez dodatku bez újmy fideikomisární substituce nezl. Anastazie Š-ové a nezl. Marie Š-ové, nemohl ovšem první soud povolit vnucený vklad práva zástavního s uvedeným dodatkem, poněvadž by byl povolil něco, co nebylo žádáno. Jest proto v tom směru stížnost neodůvodněnou, nebylo jí tudíž vyhověno a bylo usnesení prvního soudu v této části potvrzeno. Jinak se má věc, pokud žádáno bylo o nucený vklad práva zástavního a za tím účelem o poznámku vykona-

telnosti při pohledávce Spořitelního záložního spolku 49.784 Kč s přísl. zjištěné na polovici usedlosti připsané Vojtěchu Š-ovi, neboť tu podle odůvodnění napadeného usnesení jest již vloženo právo zástavní s onou doložkou, a poněvadž se má poznamenati pouze vykonatelnost pohledávky pro kterou již jest zástavní právo vloženo, není zapotřebí, by také poznámka vykonatelnosti měla onu doložku, poněvadž zástavní právo nezakládá, nýbrž má pouze vyznačiti, že pohledávka jest nyní vykonatelnou, ovšem, s obmezením v dodatku uvedeným, že zástavní právo nebude na újmu fideikomisární substituce ve prospěch nezl. Anastazie a Marie Š-ových, tím neuskutečňuje se ještě právo zástavní, nýbrž vyznačuje se vykonatelnost pohledávky, pro niž právo zástavní bylo zřízeno a není proto na újmu fideikomisární substituci poznamenané před vkladem práva zástavního pro vymáhajícího věřitele nezl. Anastazie a Marie Š-ových a neměl proto první soud v tomto směru exekuční návrh zamítnouti.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolacímu rekursu Anastazie a Marie Š-ových potud, že povolil exekuci vnuceným zřízením zástavního práva poznámkou vykonatelnosti s dodatkem: »bez újmy substitučních práv nezl. Anastazie a Marie Š-ových«.

D ů v o d y:

Pokud dovolací rekurentky mají za to, že bylo exekuční návrh vymáhajícího věřitele na vnucené zřízení zástavního práva poznámkou vykonatelnosti u pohledávky vymáhajícího věřitele 49.784 Kč, zajištěné na spoluvlastnické polovici povinného k nemovitosti, zamítnouti vůbec a to, jak z odvolání se dovolacích rekurentek na usnesení prvního soudu dlužno souditi, proto, že dotyčné spoluvlastnictví povinného jest obmezeno fideikomisární substitucí pro ně, totiž pro nezl. Anastazii a Marii Š-ových, jest tento názor dovolacích rekurentek mylný a dovolacímu rekursu, pokud jest v něm navrhováno zamítnutí návrhu na uvedenou exekuci nebylo lze vyhověti. Vedení exekuce vnuceným zřízením práva zástavního, pokud se týče poznámkou vykonatelnosti vymáhané pohledávky, vložené na nemovitosti obtížené fideikomisární substitucí, není dotyčné substituční obtížení na závalu a je nevylučuje, nýbrž má jen za následek, že vnucené zřízení práva zástavního, pokud se týče poznamenání vykonatelnosti pohledávky může býti povoleno toliko s obmezením, že se vklad nebo poznámka děje bez újmy trvajících substitučních práv (srovnej sb. n. s. čís. 4500 a 6412). Pokud jde o to, že exekuce byla navržena bez oné obmezující doložky, nelze ani v tom spatřovati překážku pro povolení navržené exekuce, ovšem s uvedeným obmezením, to proto, že podle § 96 knih. zák. nemůže se povolit více aniž co jiného, než bylo žádáno, povolit však méně, tedy v případě, o který jde, povolit poznámku vykonatelnosti s obmezující doložkou shora uvedenou, lze (§ 95 druhý odstavec knih. zák.). Naproti tomu bylo vyhověti dovolacímu rekursu, pokud se jím dovolací rekurentky brání tomu, že byla poznámka vykonatelnosti pohledávky rekursním soudem povo-

lena bez uvedené obmezovací doložky. Nelze souhlasiti s rekursním soudem, že, když původní zástavní právo pro vymáhanou pohledávku jest vloženo a doložkou: »bez újmy substitučních práv« — jest tato doložka při povolení poznámky vykonatelnosti pohledávky již zbytečná. Zásada určitosti, již dbáti jest při zápisech do veřejných knih a chráněná důvěra v knihy veřejné toho vyžadují, by zápisy v knihách veřejných byly jasné, určité, by všechny pochybnosti byly vyloučeny (srovnej sb. n. s. čís. 6412). Proto bylo navrhovanou poznámku vykonatelnosti povolit s obmezující doložkou co do substitučních práv dovolacích rekurentek. V tom směru bylo oprávněnému dovolacímu rekursu vyhověti.

Čís. 8016.

Navrhl-li ve sporu o zjištění nemanželského otcovství žalovaný důkaz zkouškou krve, nelze návrh zamítnouti z důvodu, že se nelze nadíti, že by zkouška *m u s i l a* vésti k bezpečnému výsledku, nýbrž bylo věci soudu, by vyslechl znalce lékařství, zda zkouška ta aspoň po záporné stránce může vésti ku zjištění, že žalovaný není otcem žalujícího dítěte. Připuštění důkazu toho ovšem předpokládá, že se soud předem ubezpečil souhlasem žalovaného, matky dítěte a poručníka, že svolí, by množství krve potřebné ku zkoušce bylo odebráno z těla žalovaného, nemanželské matky a dítěte.

(Rozh. ze dne 3. května 1928, Rv I 1576/27.)

Žalobu o uznání nemanželského otcovství a o placení výživného procesní soud první stolice zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by o odvolání dále jednal a znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Již v řízení před soudem první stolice navrhl žalovaný důkaz krevní zkouškou o tom, že není otcem žalujícího dítěte. Nižší soudy důkaz ten nepřipustily, odvolací soud z důvodu, že prý podle nynějšího stavu vědy nelze očekávati, že by zkouška ta musila vésti k bezpečnému výsledku. Než není věci soudu, by bez předchozího slyšení znalců samostatně posuzoval otázku do oboru vědy lékařské spadající, zejména možný výsledek důkazu zkouškou krve, nýbrž bylo jeho povinností, by vyslechl znalce lékařství, zda zkouška ta aspoň po negativní stránce může vésti ke zjištění, že žalovaný otcem žalujícího dítěte není, čili nic. Připuštění důkazu toho ovšem předpokládá, že se předem ubezpečil soud souhlasem žalovaného, matky dítěte a poručníka dítěte, že svolí, by množství krve ke zkoušce potřebné z jich těla bylo odebráno, kterýžto souhlas jest